

Heroicarvm Et Ecclesiasticarvm Quaestionvm Libri VI.

Sex libris prioribus universa Regalium, Iurisdictionis Ecclesiasticorum
Temporalis Et Constantinianae Donationis ratio discuritur ... contra
profanas & vanas cuiusdam Bodini novitates

De Satvrnino Permvttationis Beneficialis (Etiam Triangvlaris) - iure
Commentarius ad omnes Pontificum Constitutiones hûc pertinentes;
contra sceleratas & impias Ecclesasticorum beneficiorum mundinationes &
heriditarias quasi successiones

Epo, Boetius

Duaci, M.D.LXXXIIX.

83 Resignatio in fauorem an sit Simoniaca.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61721)

iuris distinctione dubitetur & hic, diuisione scilicet an humano iure prohibeatur istiusmodi simonia; qua de re Dominicú Soto diximus consulendum si quis Panormitani distinctione quam obiter indicauimus magis quàm explicuimus non fuerit contentus.

Alia nobis longè grauior atque dubitabilior offert sese quæstio peropportunè nunc explicanda, breuissimè tamen, sitne videlicet simoniacum sine permutatione prorsus vlla, quin & sine sordibus vllis aut pecuniariis interuentionibus, beneficium suum gratis quidem resignare in manus ordinarij collatoris atque in fauorem certi cuiuspiam cui resignans optaret illud ab ordinario conferri; quod nisi fiat, id est nisi beneficium hoc eadem ita conferatur, nullam prorsus vel pro non facta habendam velit esse suam illam renunciationem, beneficio nimirum penes ipsum resignantem in eum casum remanete perinde ac si nunquam id resignasset. atque Glossographus quidem Pontificius in d. c. ex parte. r. s. de offic. & potestat. iudic. deleg. ad verbum *dimittere*, simoniacam videtur putare resignationem talem. quam in sententiam pedibus iuerunt ibidem Interpretes plerique, propterea fortassis potissimùm quòd fauor ille videatur quid esse pecuniis æstimabile vel in pecuniæ locum succedere. quin & ipse Nauarrus cap. 23. sui manualis num. 117. §. ad decimum. dicit renunciationem beneficij factam in fauorem alterius id est (inquit) adie-

83

Resignatio in fauorem an sit Simoniaca.

adiecto modo vt conferatur illi vel illi, esse simoniam; nisi fieret in manibus Papæ secundum stylum Curia à multis seculis seruatum à quo tamē Gregorius x i i i. recedere cœperit quamuis permittat vt vnà cum renunciatione vnus præsentetur petitio alterius cui renūcians vellet conferri. Sed Couaruias lib. i. variar. Resolut. c. 5. nu. 4. & 5. multis verbis & argumentis hoc agit vt ostendat renunciationem beneficij ea conditione factam in manus ordinarij vt Titio eius collatio fiat, simoniacam nō esse. rationem præcipuè hanc vrget, quod ex huiusmodi renunciatione seu resignatione beneficij nihil tēporale detur vel accipiatur in pretium cuiuspiam spiritualis; ideoque talem resignationem propter alias aliquas causas improbari non propter simoniam. Laudat authores huiusce sūæ sentētiæ ipsum D. Antoninum Episcopum Florētinum in summa sua morali parte 2. tit. 1. c. 5. §. 11. & Siluestrum Priēratem in sua quoque summa dicit. renunciatio. quæst. 6. & rursus dicit. simonia quæst. 16. sed falso scriptores illos allegat, cum vterque contrariam defendat sententiam, licet ambo fateantur simoniam tunc non esse quando resignatio beneficij fit absque tali conditione seu lege seapactione de conferendo illud cuiuspiam certo, tamen si resignans hanc habeat intentionem in mente sua retentam vt huic & non alteri conferretur: quod & Nauarrus admittit d. §. ad decimum, vers. secundò, quod renunciatio beneficij. & D. Antoninum tanquam grauissimum

hac

hac in re auctorem commendat contra Panormitani Deciique sententiam qui simoniam illic etiam putant certè mentalem latere: Nauarro non aliter mentalè illic agnoscente simoniam, quam si fuerit intentio quoque paciscèdi; nam si pactio re vera interuenerit id est si conditio fuerit expressa inter resignandum vt beneficij resignati collatio fieret Titio seu cuiuspiam certo, simoniam esse realem seu actualem. quibus addi potest, adeò non esse simoniacam solam intentionem cui deest paciscendi voluntas, vt etiam si desiderium hoc seu intètio hæc in sermone deduceretur & expressè rogaretur Collator vt beneficium sic resignatum Titio conferre vellet, simonia prorsus nulla foret hinc metuenda; quandoquidem nulla præscribitur hoc modo lex vel conditio collatori. quò facit aperitissimè c. tua nobis. 34. j. de simonia. verum pactioes omnes talibus in rebus periculosissimæ sunt. Quid igitur de noua istac & singulari & verò intolenti Couarruuiæ sententia dicemus? equidem non reperio quenquam qui fuerit in eadè cum illo sententia, præter vnum Duarenum qui nimis audacter scriptitat (lib. 8. de sacris ecclesiæ ministeriis ac beneficiis c. 2. §. quomodo beneficium eiurandum sit) huiusmodi conditionem ad simoniacū ambitum nihil pertinere; nihilque referte an resignans ita Pontifici id est Episcopo dicat, *ego beneficium meum cum bona tua venia eiuro, & mihi successorẽ dari opto Hieronymum; an verò ita, eiuro beneficium in gratiam Hieronymi, qui si tibi dignus non*

non videatur id retinere malo quam ut cuiquam alteri detur: nec enim omnem conditione hic improbari canonibus at eam demum per quam nundinatio quædam beneficiorum ecclesiasticorum induceretur iuxta c. pactiones. vlt. 3. de pact. Ita Duarenus; qui tandem paulò vel petulantius vel insolentiùs in Episcopos talem resignationem conditionalem seu in fauorem factam reiicietes atque beneficium sic resignatum pro suo nihilominus arbitrato quibullibet aliis conferentes inuectus, conqueritur de magna eiurantium seu resignantium captione per huiusmodi collationes. Mouetur inter cætera Couarruias ibidem & hac ratione, quod simoniacum non sit, immò nec vllum proflus peccatum, conferre beneficia consanguineis & proximis & familiaribus & amicis & aliis quibullibet quos fauore suo singulariter completitur collator, ut sentit & ipse D. Thomas 2. 2. quæst. 110. art. 5. in respõsione ad argumentum 2. quod fatetur & Nauarrus d. nu. 107. in princ. Sed alia est ratio resignantis, alia collatoris. collator enim ius habet conferendi, resignans autem non habet vllum ius transferendi quasi per quasdam nundinationes beneficium ecclesiasticum in eos quos ipse desiderat; ne quid interim hic repetatur eorum quæ de successione in tali re prohibitis adferebantur in proæmio. Nec etiã ratio Couarruiæ multum premit: quia fauores isti gratificationesque resignantium, fauorem videntur mutuum quasi pro pretio beneficij resignati velle pro-

34

*Proximis
cõsanguineis
conferre be-
neficia non
esse Simoniã,
immò nec
peccatum.*